

17. Осамнаест лавата бијаше високе један ступ, и око њега бијаше оглавање мједено, и оглавање бијаше високо три лакта, и плетенице и пиши ово оглавање, све од мједи; тако бијаше и други ступ с плетеницом.

18. Узе заповједник стражарски и Серају првога свештеника и Софонију другога свештеника, и три вратара.

19. А из града узе једнога дворанина, који бијаше над војницима, и пет људи који стајаху пред царем, који се нађаше у граду, и првога писара војничкога, који пописиваше народ по земљама у војску, и шедесет људи из народа земљскога, који се нађаше у граду.

20. Узе их Невузардан заповједник стражарски, и одведе к цару Вавилонском у Ривлу.

21. А цар их Вавилонски ноби и погуби у Ривли у земљи Ематској. Тако би пресељен Јуда из земље своје.

22. А кад народом који оста у земљи Јудиној, који остави Навуходоносор цар Вавилонски, над њим постави Годолују сина Ахикама сина Савазова.

23. А кад чуше све војводе и људи њихови да је цар Вавилонски поставио Годолују, дођоше ка Годолују у Мислу, на име: Исмаило син Нетанијин, и Јованан син Каријажев, и Сераја

смрти његове.

24. И храна му се једнако даваше од цара сваки дан свега вијека његова до смрти његове.

25. И промијени му хаљине талитиче, и он јеђаше свагда с њим свега вијека његова.

26. И лијено говори с њим, и намјести му пријесто више пријестола других царева који бијаху код њега у Вавилону.

27. И промијени му хаљине талитиче, и он јеђаше свагда с њим свега вијека његова.

28. И лијено говори с њим, и намјести му пријесто више пријестола других царева који бијаху код њега у Вавилону.

29. И промијени му хаљине талитиче, и он јеђаше свагда с њим свега вијека његова.

30. И храна му се једнако даваше од цара сваки дан свега вијека његова до смрти његове.

31. И промијени му хаљине талитиче, и он јеђаше свагда с њим свега вијека његова.

32. И лијено говори с њим, и намјести му пријесто више пријестола других царева који бијаху код њега у Вавилону.

33. И промијени му хаљине талитиче, и он јеђаше свагда с њим свега вијека његова.

34. И лијено говори с њим, и намјести му пријесто више пријестола других царева који бијаху код њега у Вавилону.

35. И промијени му хаљине талитиче, и он јеђаше свагда с њим свега вијека његова.

36. И лијено говори с њим, и намјести му пријесто више пријестола других царева који бијаху код њега у Вавилону.

37. И промијени му хаљине талитиче, и он јеђаше свагда с њим свега вијека његова.

38. И лијено говори с њим, и намјести му пријесто више пријестола других царева који бијаху код њега у Вавилону.

гово пријеме раздијели земља; а име браћу његову Јегтан.

20. А Јегтан роди Алмодада и Салева и Асарамта и Јарма, и Асарамта и Узала и Диклу,

21. И Адорамта и Авимала и Саву, и Евада и Авимала и Саву,

22. И Офир и Евиду и Јовава; ти сви беху синови Јегтанови.

23. Сим, Арефсада, Сала, Евер, Фалег, Рагав, Серух, Нахор, Тарв,

24. Аврам, то је Аврам, синови Аврамови: Исак и Исмаило.

25. Ово је племе њихово: првенац Исмаилов Навајот, па Кидар и Авдило и Мивсам,

26. Миса и Дума, Маса, Адад и Тема, синови Јокаскови: Сава и Дедан.

27. А синови Хетуре иноче Аврамове: она роди Земрана и Јоксана и Мадана и Мадјана и Јесвона и Суја.

28. А синови Јокаскови: Сава и Дедан, и Елох и Авдад и Елдага. Ти сви беху синови Хетурини.

29. А синови Мадијанови: Геза и Есер и Елох и Авдад и Елдага. Ти сви беху синови Хетурини.

30. Тако Аврам роди Исака; а синови Исаккови: Елафас, Рагулао и Јеус и Јеглом и Јореј.

31. Синови Елафасови: Теман и Омар, Софар и Готом, Кенез и Тампа и Амале.

32. Синови Рагулови: Нахат, Зара и Сома и Моза.

33. А синови Сирови: Лотан и Совад и Севетон и Ана и Дисон и Есер и Дисан.

34. А синови Лотанови: Хорије и Емам; а сестра Лотанова Тамна.

35. Синови Совалови: Елан и Манухат и Евал, Севеја и Онам. А синови Севејинови: Аја и Ана.

36. Синови Апини: Дисов, и синови Дисовини Амрам и Асан и Итран и Харан.

37. Синови Есерови: Валан и Заван и Јелеан. Синови Дисанови: Уз и Аран.

38. А ово су царви који цароваше у земљи Едомској прије него се зацари цар над синовима Израјљевцима: Беалак син Беоров, а граду му бјеше име Денава.

39. А кад умрије Валал, зацари се роду Воца;

40. А кад умрије Воца, зацари се роду Воца;

41. А кад умрије Воца, зацари се роду Воца;

42. А кад умрије Воца, зацари се роду Воца;

43. А кад умрије Воца, зацари се роду Воца;

44. А кад умрије Воца, зацари се на његово мјесто Јовав син Зарин од Босоре.

45. А кад умрије Јовав, зацари се на његово мјесто Асом од земље Темановске.

46. А кад умрије Асом, зацари се на његово мјесто Адад син Барадов, који исијече Мадијанце у пољу Моавском; а граду му бјеше име Гегем.

47. А кад умрије Адад, зацари се на његово мјесто Самада из Масеаса.

48. А кад умрије Самада, зацари се на његово мјесто Сауд из Ровота на ријеци.

49. А кад умрије Сауд, зацари се на његово мјесто Валенон син Аховорон.

50. А кад умрије Валенон, зацари се на његово мјесто Адад; а граду му се зваху Фогор, а жени му бјеше име Метенеда кћи Магринде кћери Мезонове.

51. А кад умрије Адад, насташе кнезови у Едомској: кнез Тампа, кнез Алва, кнез Јетет.

52. Кнез Оливеса, кнез Ила, кнез Финон,

53. Кнез Кенез, кнез Теман, кнез Мивсар,

54. Кнез Магедило, кнез Ибрам. То бјеху кнезови Едомски.

ГЛАВА 2.

Ово су синови Израјљевци: Рувим, Симеон, Левје и Јуда, Исасхар и Завула,

2. Дан, Јосеф и Венијамин, Нефталим, Гади и Асир.

3. Синови Јудини: Ир и Авнан и Симеон; та му три роди кћи Сувина Хананеја, али Ир првенац Јудин бјеше неваљао пред Господом, те га уби.

4. А Тамара снаха његова роди му Фареса и Зару. Свега пет бјеше синова Јудинијех.

5. Синови Фаресови: Есрон и Алуа.

6. А синови Зарини: Зимирије и Еган и Еман и Халкол и Дера; свега пет.

7. И синови Хармијини: Ахар, који смрти Израјљака отргнувши се о ствари проваљете.

8. А синови Еганови: Азарија.

9. А синови Есронови, што му се родеше: Јерамејло и Арам и Халев.

10. А Арам роди Аминеадава, а Аминеадава роди Насона, кнез синова Јудинијех;

11. А Насон роди Салмона; а Салмон роди Воца;

12. А кад умрије Воца, зацари се роду Воца;

13. А кад умрије Воца, зацари се роду Воца;

14. А кад умрије Воца, зацари се роду Воца;

ПРВА КЊИГА ДНЕВНИКА.

ГЛАВА 1.

Адам, Сит, Енос,

2. Кајнан, Малелело, Јаред,

3. Енох, Матусад, Ламех,

4. Ноје, Сим, Хам и Јавет.

5. Синови Јаветови: Гомер и Магог и Мадај и Јаван и Тавел и Мосох и Тирас.

6. А синови Гомерови: Асхенас и Рафат и Тогарма.

7. А синови Јаванови: Елиса и Тарсис, Китим и Доданим.

8. Синови Хамови: Хус и Мисраим, Фут и Ханан.

9. А синови Хусови: Сава и Авла и Саватага. А синови

Регини: Сава и Дедан.

10. А синови Хусови: Сава и Авла и Саватага. А синови

Регини: Сава и Дедан.

11. А синови Хусови: Сава и Авла и Саватага. А синови

Регини: Сава и Дедан.

12. А синови Хусови: Сава и Авла и Саватага. А синови

Регини: Сава и Дедан.

13. А синови Хусови: Сава и Авла и Саватага. А синови

Регини: Сава и Дедан.

14. А синови Хусови: Сава и Авла и Саватага. А синови

Регини: Сава и Дедан.

15. А синови Хусови: Сава и Авла и Саватага. А синови

Регини: Сава и Дедан.

16. А синови Хусови: Сава и Авла и Саватага. А синови

12. А Боз роди Овида; а Овид роди Јесеја;
13. А Јесеј роди првенца својета Елмјава, и Авинадава Другога и Саму трећег,
14. Натанаила четвртога, Гадаја петог,
15. Осема шестога, Давида седмога,
16. И сестре им Серују и Авигеју. А синови Серујини бјеху Ависај и Јован и Асаило, тројица.
17. А Авигеја роди Анасу; а отац Анасан бјеше Јегер Исмаиљац.
18. А Халев син Есронов роди с Азувом женом својом и с Јерлотом синове, и синови му бјеху Јесер и Сован и Ардон.
19. А кад умрије Азува, Халев се ожени Есроном, која му роди Ора; а Ора роди Урију, а Урија роди Беселеила.
20. По том отиде Есрон ка кћери Махира оца Галадова, и ожени се њом кад му бјеше шездесет година, и она му роди Сегува.
21. А Сегув роди Јаира, који имаше двадесет и три града у земљи Галадској.
22. Јер узе Гесурејима и Сирцима селом Јаирова и Кенат са селима његовим, шездесет градова. То све узеше синови Махира оца Галадова.
23. И кад умрије Есрон у Халев-Ервати, жена Есронова Авигја роди му Асхора оца Текојанима.
24. А синови Јерамеила првенца Есронова бјеху: првенац Арам, па Буна и Опен и Осем и Ахија.
25. Имаше и другу жену Јерамеило, по имену Атару, она је мати Онамова.
26. А синови Арама првенца Јерамеилова бјеху: Мас и Јамин и Екер.
27. И синови Онамови бјеху: Самај и Јадај; а синови Самајеви: Надав и Ависур.
28. И име жени Ависуровој бјеше Авихала, која му роди Авана и Молида.
29. А синови Надавови: Селед и Анаим; али Селед умрије без дјете.
30. А синови Авихалови: Јесеј; а синови Јесејеви: Сисан, и кћи Сисанова Алаја.
31. А синови Јадаја брата Самајева: Јегер и Јонатан; али Јегер умрије без дјете.

32. А синови Јонатанови: Фалет и Завд. Ти бјаху синови Јерамеилова.
33. А Сисан не имаше синова него кћери; и имаше Сисан слугу Мисирта по имену Јарају.
34. За то Сисан даде кћер своју Јарају слуги својему за жену; а она му роди Атаја.
35. А Атај роди Натана; а Натан роди Завда;
36. А Завд роди Ефлала; а Ефал роди Овида;
37. А Овид роди Јуја; а Јуј роди Азарју;
38. А Азарја роди Хелиса; а Хелис роди Елеасу;
39. А Елеаса роди Сисаја; а Сисаја роди Салуа;
40. А Салуа роди Јекамју; а Јекамју роди Елнсама.
41. А синови Халева брата Јерамеилова бјеху: Миса првенац његов, отац Зифејима; па синови Марисе оца Хевронова.
42. А синови Хевронови: Кореј и Тарфуја и Рекем и Сема.
43. А Сема роди Рама оца Јорковова; а Рекем роди Самаја.
44. А син Самајев бјеше Маон, а тај Маон би отац Вет-Сур.
45. И Гева иноча Халегова роди Халевана и Мосу и Газеа.
46. А синови Јадајеви: Регем и Јотам и Гисан и Фелет и Гева и Сагае.
47. Маха иноча Халегова роди Сегера и Тирхану.
48. Роди и Сагаеа оца Маманцима и Сегу оца Махвинцима и Гавајанима; а кћи Халегова бјаше Ахса.
49. Ово бјаху синови Халева оца Ора првенца Ефератина: Совал отац Киријат-јариму,
50. Салама отац Витлејему, Ареф отац Вет-Гадеру.
51. А имаше синове Совал отац Киријат-јариму: Ароја и Аси-амехухота.
52. А породице Киријат-јаримске бјеху: Јетрани и Фуџани и Сумаџани и Мисрајани. Од њих изидоше Сараџани и Естољани.
53. А синови Саламини: Витлејемци и Нетофањани. Агароњани од дома Јована, и Зорани, половина Махаџана, и породице писаре у Јавису, и Тирањани, Симеањани, Сухањани; то

су Кенеји, који се народише од Еманта, оца дома Рихавова.

ГЛАВА 3.

А ово су синови Давидови који му се родише у Хеврону: првенац Амнон од Ахинове Језељсанке, други Давид од Авигеје Кармиле,

2. Трећи Авесалом, син Маке кћери Талмаја цара Гесурскога, четврти Адониаја, син Агитин,

3. Пети Семејаја од Авигале, шести Итрам од Егле жене његове.

4. Шест му се роди у Хеврону, гаје царова седам година и шест мјесеца, а тридесет и три царова у Јерусалиму.

5. А они му се родише у Јерусалиму: Самаја и Сован и Натан и Соломун, четвори, од Витсаеје кћери Амилое,

6. И Јевар и Елнсама и Елифалет,

7. И Нога и Несеф и Јафја,

8. И Елнсама и Елајада и Елисеелет, девет.

9. Све синови Давидови осим синова иноча његовијех и осим Тамаре сестре њихове.

10. А син Соломунув бијаше Ровоам, а његов син Авиај, а његов син Аса, а његов син Јосават,

11. А његов син Јорам, а његов син Охозиај, а његов син Јоас,

12. А његов син Амасиај, а његов син Азарја, а његов син Јотам,

13. А његов син Ахаз, а његов син Језекија, а његов син Манасија,

14. А његов син Амон, а његов син Јосија.

15. А синови Јосијини: првенац Јоанан, други Јоаким, трећи Седекја, четврти Салул.

16. А синови Јоакимови: Јехонјај син му, и његов син Седекија.

17. А синови Јехонјејеве сузња: Салам и Сенасар, Јекамја, Осама и Недаја.

18. А синови Јехонјејеве сузња: Зоровасел и Семеј; а синови Зороваселјеви: Месулам и Аванија и сестра им Селомета.

19. А синови Јехонјејеве сузња: Оло и Барухија и Асадија и Јусавесед, пет.

20. А синови Аванијини: Фелатија и Јесаја, синови Ревејини, синови Ар-

ханџини.

21. А синови Сеханијини: Семаја, и синови Семајини: Хатус и Игеал и Барја и Неарија и Свџат, шест.

22. А синови Неаријини: Елнонјај и Језекија и Азријам, три.

23. А синови Елаинојајеви: Одаја и Елвасив и Фелаја и Аевв и Јонан и Далаја и Анав, седам.

ГЛАВА 4.

Синови Јудини бјеху: Фарес, Есрон и Харија и Ор и Совал.

2. А Реаја син Совалов роди Јата, а Јат роди Ахумаја и Дада. То су породице Саратске.

3. А ово су од она Игма: Језраел и Јесма и Једас, а сестри њиховој бјеше име Асделфонја.

4. И Фауило бјеше отац Гедору, и Есер отац Хусин. То бјаху синови Ора првенца Еферте оца Витлејемцима.

5. А Аскор отац Текујанима имаше двије жене, Елау и Нару.

6. И Нару му роди Ахузана и Есера и Темана и Ахастара. То су синови Нарини.

7. А синови Елнини: Серед, Јесовр и Етван.

8. А Кос роди Анува и Совину и породице Ахарила сина Арумова.

9. А Јавис бјаше славији од своје браће, и мати му нађе име Јавис го-ворећи: родих га с болом.

10. И Јавис призва Бога Израилеова говорећи: о да би ме благословио и раширио меје моје, и рука твоја да би била са мном, и да би ме сачувао ода зла да ме не удвојели! И учини Бог за што га моли.

11. А Хелув брат Сујин роди Мехира. Он би отац Естонов.

12. А Естон роди Вет-раму и Фесеју и Техину оца граду Насу. По су људи Рихавови.

13. А синови Кенезови бјеху Готонидо и Сераја. А синови Готонидови: Атај.

14. А Меонтој роди Оеру; а Сераја роди Јоава, она ондјех што живе у долини Арводјељској, јер бјаху дрво-лини.

15. А синови Халена сина Језонји-

на бијаху Ир, Ила и Нам. А син Илнн беше Кеенс.

16. А синови Јалемелови: Зиф и Зифа, Тирја и Асарелло.

17. А синови Езрини: Јетер и Мерел и Ефер и Јалон; а жена Мерелова роди Маријама и Самаја и Јесву, отац Естемоји.

18. А жена његова Јудја роди Јереди оца Гедору, и Евера оца Сохоту, и Јегутла оца Заноји. А то бијаху синови Витје кћери Фаранове, којом се ожени Мерел.

19. А синови жене Одијине сестре Нама оца Кеилн бијаху Гармија и Естемја Махаланни.

20. А синови Симонови: Амнион и Рана и Вен-Анан и Тилол. А синови Јесејеви: Зохет и Вен-Зохет.

21. А синови Силе сина Јудина: Ир отац Днху, и Лада отац Марси, и породне дома платнарскога, дома Аселина.

22. И Јоси и Хасивази, и Јоас и Сароф, који владаху у Моавској, и Јасуи-Дехем. Али су то старе ствари.

23. То бијаху лончари и живљаху у садонима и забратима, и бијаху ондаје код цара за његове послоне.

24. Синови Симеунови: Немуило и Јамин, Јарив, Зера, Сауд;

25. А његов син Салум, а његов син Мивсам, а његов син Миса.

26. А синови Мислини: Амуило син му, и његов син Захур, и његов син Слмеј.

27. А Слмеј имаше шеснаест синова и шест кћери; а браћа његова немаху много синова, и све породице њихове не беше тако много као синова Јудиних.

28. А живљаху у Вирсавеји и Молади и Асар-Суладу,

29. И у Вали и у Асему и у Толмалу,

30. И у Вегуилу и у Орми и у Сиглау,

31. И у Вет-Мархавоту и у Асар-Сулму и у Вет-Виреју и у Саралму. То

32. А села њихова бијаху Итам и Ајин, Рамон и Тохен и Асад, пет градова.

33. И сва села њихова што бијаху око гитјех градова до Вада. То бијаху стари синови њихови по роду њихову.

34. А Месозав и Јамлх и Јоса син Амасијин.

35. И Јокод и Јуј син Јосвије сина Сераје сина Асилова,

36. И Елдионај и Јакова и Јесохаја и Асаја и Адло и Јесимло и Венаја,

37. И Зиса син Сифија сина Алона сина Језаје сина Смирја сина Семовина;

38. Ти именовани бијаху кнезови у породицама својим, и домова отаца њихових умножише се веома.

39. И за то отидоше у Гедор до источне стране долинне да траже пашу стоци својој.

40. И нађоше пашу обилату и добру и земљу пространу и мирну и родну,

јер прије ондаје живљаху који бијаху од Хам.

41. Ти дакле записани по имену дошавши за Јесејеје цара Јудина разбише паторе њихове и стакове који се

нађоше ондаје, и побеше их као провлету да не оста ни један до данас, и

населише се мјесто њих, јер ондаје бијаше паше за стову њихову.

42. И између њих, синова Симеуновијех, изиде на гору Сир пет стотина

људи, а поглавце им бијаху Фелатија и Неарија и Реваја и Овило, синови Јесејеви.

43. И побеше остатак што бијаху

утекли између Амалнега, и населише се ондаје до данашњег дана.

ГЛАВА 6.

А синови Рувима првенца Израилева,

јер он бијаше првенат, али кад осврну

ни постеду оца својега, дано би његово првенатство синовима Јосифа сина

Израилева, али не тако да се броји првенат,

2. Јер Јуда би најсилнији међу браћом својом и од њега је вођ, али првенатство доби Јосиф;

3. Синови Рувима првенца Израилева бијаху: Анох и Фалуд, Есрон и Хармија.

4. Синови Јоидови: Семаја син му, а његов син Јог, а његов син Симеј,

5. А његов син Миха, а његов син Реваја, а његов син Вал.

6. А његов син Веира, којег одведе Телгат-Фелнасар цар Асирски; он бијаше кнез племена Рувимова.

7. А браћи његовој по породицама

живијем кад се избројаше по коленима својим, бјеше кнез Јеило и Зехарија.

8. И Веда син Аваза сина Семе сина Јоидова; он живјаше у Арокру и до Невона и Валмеовна.

9. По том живјаше к истоку дори до пустиње од ријеке Еурата, јер им се стовла умножи у земљи Галадској.

10. И за времена Саулова војоваше на Агарене, који изгубише од руке њихове; и тако се населише у шаторима њиховијем по свему источној страни земље Галадске.

11. А синови Гадово живљаху према вима у земљи Васанској до Салде.

12. Јоило им бијаше поглавар, а Сафан други, па Јанај и Савај у Васану.

13. А браћа њихова по домовама отаца Сева и Јорај и Јахан и Зије и Евер, седморица.

14. Ти бијаху синови Авихаила сина Урија сина Јароје сина Галада сина Михаила сина Јесисаја сина Јадона сина Рузова.

15. Ахије син Авидла сина Гунјијева бијаше поглавар у дому отаца њихових.

16. И живљаху у Галаду, у Васану и у селима његовијем и у свијем подградима Саросемим до међа његовијех.

17. Сви они бише избројени за времена Јотамара цара Јудина и за времена Јервоама цара Израилева.

18. Синови Рувимовијех и Гадових и половице племена Манасијина, хрибријех људи, што пошашу штит и мач, и зајваху лук, и вјештијех боју, *бијаси*

четрдесет и четири тисуће и седам стотина и шездесет, који иђаху на војску;

19. И војоваше на Агарене, на Јегуреје и Нафисеје и Поданеје,

20. И дође им помоћ супрот њих, и Агарени им бише дани у руже и све што имаху; јер заванише к Богу у боју, и услиши их, јер се поуздаше у њ.

21. И заплјенише стову њихову, педесет тисућа њамила и двије ста и педесет тисућа оваца и двије тисуће нагараца и сто тисућа љуша људских.

22. А рабенијех много паде; јер тај бој би од Бога, и наставаше на мјесту њихову до сеобе своје.

23. А синови половице племена Ма-

насијина живљаху у тој земљи од Васа до Вал-Ермона и Сенира, до горе Ермона; бијаху се умножили.

24. А оно бијаху поглавари у дому отаца њиховијех: Ефер и Јесеј и Елдо и Азрило и Јеремја и Одавја и Јадило, људи храбри и на гласу, поглавари у дому отаца својих.

25. Али кад згрјешеше Богу отаца својих и чинише прелубу за боговина народа оне земље, које Бог исприједи испред њих.

26. Подиже Бог Израилев дух Фула цара Асирскога и дух Телгат-Фелна-сара цара Асирскога, и преселише пле-ме Рувимово и племе Гадово и половицу племена Манасијина, и одведоше их у Алу и у Авор и у Ару, и на ријеку Гозан, гдје осташе до данас.

ГЛАВА 6.

Синови Левијеви бијаху: Гирсон, Кат и Мерарије.

2. А синови Катгови: Амрам, Исар и Хеврон и Озило.

3. А синови Амрамови: Арон и Мојсје, и кћи Марија. А синови Аронови: Надав и Авиијуд и Елсазар и Итамар.

4. Елсазар роди Финеса; а Финес роди Ависују;

5. А Ависуја роди Вукерија; а Вукерија роди Озију;

6. А Озија роди Зерају; а Зераја роди Мерајота;

7. А Мерајот роди Амарју; а Амарја роди Ахитова;

8. А Ахитов роди Садова; а Садох роди Ахимаса;

9. А Ахимас роди Азарију; а Азарија роди Јованана;

10. А Јованан роди Азарију, који би свештеник у дому што савида Соломуну у Јерусалиму;

11. А Азарија роди Амарју; а Амарја роди Ахитова;

12. А Ахитов роди Садова; а Садох роди Салуа;

13. А Салум роди Хелеју; а Хелеја роди Азарију;

14. А Азарија роди Серају; а Сераја роди Јоселека.

15. А Јоселек отиде кад Господ преходи Јордан и Јерусалим руком Навуходоносоровом.

16. Синови Левиијени бијаху: Гирсон, Кат и Мерарије.
17. А ово су имена синовима Гирсоновијем: Ловеније и Симеј.
18. А синови Катови беху: Амрам и Исар и Херон и Озилдо.
19. Синови Мераријени: Молија и Муслија. И ово су породице Левитске по оцима својим:
20. Гирсонова: Ловеније син му, а његов син Јат, а његов син Зима,
21. А његов син Јоак, а његов син Идо, а његов син Зера, а његов син Јетрај.
22. Синови Катови: Аминадав син му, а његов син Кореј, а његов син Аспр,
23. А његов син Елмане, а његов син Еврјасаф, а његов син Асир.
24. А његов син Тахат, а његов син Уридо, а његов син Овија, а његов син Свуд.
25. А синови Елманини: Амасја и Ахмот,
26. Елмана; синови Елманини: Суфја син му, а његов син Махат;
27. А његов син Елајав, а његов син Јероам, а његов син Елмана.
28. А синови Самуилови: Васија првенцац, па Авја.
29. Синови Мераријени: Молија, а његов син Ловеније, а његов син Симеј, а његов син Уза,
30. А његов син Симаја, а његов син Агија, а његов син Асаја.
31. А ово су које постави Давид да пјевају у дому Господњем, кад се најдести ковчег,
32. Који служашу пред шатором од састанка пјевајући, док не сазиде Солонун дом Господњи у Јерусалиму, и стајашу по реду свом у служби својој;
33. Ови су што стајашу и синови њихови: од синова Катовијех Еман пјевач, син Јоила сина Самуила,
34. Сина Елмане, сина Јероама, сина Елила, сина Тоје,
35. Сина Сува, сина Елмане, сина Мавта, сина Амасја,
36. Сина Елмане, сина Јоила, сина Азарје, сина Софоније,
37. Сина Тахате, сина Асира, сина Евнасаса, сина Кореја,
38. Сина Исара, сина Ката, сина Левија, сина Израјљева.
39. И брат му Асаф, који му стајаше

- подргађа његова, и Анагот и подргађа његова; свега градова њиховијех тринаест по породицама њиховијем.
61. И осталијем синовима Катовијем од породице тога племена даше ждријебом од половине племена, од половине Манасијени десет градова.
62. А синовима Гирсоновијем по породицама њиховијем тринаест градова од племена Исхарова и од племена Асирова и од племена Нефталимова и од племена Манасијина у Васану.
63. Синовица Мераријени по породицама њиховијем даше ждријебом од племена Рувимова и од племена Гадова и од племена Заулонова дванаест градова.
64. Тако даше синови Израјљјеви Левитима те градове и подргађа њихова.
65. И даше ждријебом од племена синова Јудинијех и од племена синова Веменијовијех те градове, које именоваше поименце.
66. И онима који бијаху од рода синова Катовијех а градови њихови и међе њихове бијаху у племени Јеферемову,
67. Њима даше град за уочиште Сикем и подргађа његова у гори Јереимој, и Гесер и подргађа његова,
68. И Јокмеам и подргађа његова, и Вет-Орон и подргађа његова,
69. И Ејалон и подргађа његова, и Гат-Римон и подргађа његова,
70. И од половине племена Манасијина Анир и подргађа његова, и Вилеам и подргађа његова, породицама синова Катовијех осталијем.
71. А синовима Гирсоновијем даше од породица половине племена Манасијина Голаан у Васану и подргађа његова, и Астарот и подргађа његова;
72. А од племена Исхарова Кедез и подргађа његова, Даврат и подргађа његова,
73. И Рамот и подргађа његова, и Аним и подргађа његова;
74. А од племена Асирова Масал и подргађа његова, и Авдон и подргађа његова,
75. И Хукок и подргађа његова, и Ресв и подргађа његова;
76. А од племена Нефталимова Кедез у Галамеди и подргађа његова, и
- Ахон и подргађа његова, и Киријатајим и подргађа његова.
77. Синовица Мераријени осталијем даше од племена Заулонова Римон и подргађа његова, Тавор и подргађа његова;
78. А преко Јордана према Јерихону на источној страни Јордана, од племена Рувимова Босор у пустињи и подргађа његова, и Јасу и подргађа његова,
79. И Кедемот и подргађа његова, и Мисеат и подргађа његова;
80. А од племена Гадова Рамот у Гададу и подргађа његова, и Маханајим и подргађа његова,
81. И Есевон и подргађа његова, и Јазир и подргађа његова.

ГЛАВА 7.

- А синови Исхарови бијаху: Тола и Фуја и Јасув и Симрон, четворица.
2. А синови Толмини: Овије и Ресаја и Јерило и Јамај и Јевсам и Самуило, поглавари отачијех домова својих од Толе, храбри људи у породицама својим; бјеше их за времена Давдава на број двадесет и двије тисуће и шест стотина.
3. А синови Овијени: Израја, и синови Израјјени: Михалдо и Овадија и Јоило и Јесија, скупа пет поглавара.
4. И с њима у породицама њиховијем по домовима отаца њиховијех бјеше војника тридесет и шест тисућа,
5. И браће њихове по свијем домовијер имаху много жена и синова.
6. Синови Венјаминови: Вела и Вехер и Једваило, тројина.
7. А синови Велини: Есвон и Овије и Овило и Јеримот и Ирије, пет поглавара домова отачијех, храбри људи; на број их бјеше двадесет и двије тисуће и тридесет и четири.
8. А синови Вехерови: Земира и Јоас и Елијезер и Елионнај и Амрије и Јеримот и Авја и Анагот и Аламет, сви синови Вехерови.
9. И избројенијех по породицама својим, по поглаварица отачкога дома својега, бјеше их двадесет тисућа и две ста храбријех људи.

10. А синови Једнаилови: Балад, и Наран, а са запада Гевер и седа његова, и Сижем и Сизем и седа његова до Газа и седа незинијех.
11. Свијех овијех синова Једнаилових по поглаварима породица отачких, храбријех људи, брше седамдесет тисућа и две ста, који иђаху на војску.
12. И Суфеји и Улеји бијаху синови Ирови, и Усеји синови Ахинови.
13. Синови Невагалимови: Јасило и Гунји и Јесер и Салуи, синови Бадалини.
14. Синови Манасијини: Азрило, којегу жена роди; иноча његова Сирца роди Махира, оца Гамадова;
15. А Махир се ожени од Уеја и Суфеја, а име сестри њиховој брше Махала; а име другому брше Салпад; а Салпад имаше кћери.
16. А Маха жена Махирова роди синова, којему надје име Фарес, а брату му надје име Серес, а његови синови брше Улам и Гадем.
17. А синови Уламови: Ведал. То су синови Гамада сина Махира сина Манасијина.
18. А сестра његова Амелегета роди Исуда и Авафесера и Малу.
19. А синови Семдани бијаху Ахијан и Сихем и Лихија и Анијам.
20. А синови Јеферови: Сутала, а његов син Верад, а његов син Тахат, а његов син Елеада, а његов син Тахат, а његов син Завад, а његов син Сутала и Есер и Елеад. А њих убише људи из Гага, рођени у земљи, јер си доше да им узму стоку.
22. За то тужаше Јефер отац њихов дуго времена, и добоше браћа његова да га дјеше.
23. По том леже са женом својом, а она zatrudяше и роди сина, и он му на- дје име Верија, јер несрећа задеси дом његов.
24. И кћи му брше Сера, која сазнаде Веторон доњи и горњи и Узен-Серу.
25. И син му брше Рева и Ресеа, а његов син брше Теса, а његов син Тахан, Амиду, а његов син Ладан, а његов син Тахат, а његов син Елисама,
27. А његов син Нон, а његов син Исус.
28. А достојање њихово и наслеђе брше Ветиљ и седа његова, и с истога

10. И Јеуса и Сахију и Миргу; ти брше синови његови, поглавари домова отачких.
11. А с Усином роди Авитова и Елафа.
12. А синови Елафалови брше: Евер и Мисам и Самед; он сазнаде Онон и Дод и седа његова;
13. И Верија и Семх, који бијаху поглавари домова отачких онима који живљаху у Ејалону; они истргаше старовине Гагске;
14. А Ахијо, Сасаа и Јеремот,
15. И Зевадија и Арад и Адер,
16. И Михаило и Јеса и Јоха брше синови Веријини;
17. А Зевадија и Месулам и Езевје и Евер,
18. И Исерај и Јездија и Јован брше синови Елафалови;
19. А Јавин и Зихрије и Завдије,
20. И Елипа и Зилтај и Еладо,
21. И Адаја и Вераја и Сипрат брше синови Семини;
22. А Језан и Евер и Елмо,
23. И Авдон и Зихрије и Анан,
24. И Авадија и Елам и Антођија,
25. И Језедија и Фауило брше синови Сасакови;
26. А Самсерај и Свараја и Готодија,
27. И Јаресија и Иаија и Зихрије брше синови Јероави.
28. То брше поглавари домова отачких по породицама својим, и наставаху у Јерусалиму.
29. А у Гавазону наставаше отац Гавазону; а жени му брше име Маха.
30. А син првенац његов брше Авдон, па Сур и Кис и Вал и Надав,
31. И Гедор и Ахијо и Захер,
32. И Миклот, који роди Спкеју. И они живљаху према браћи својој у Јерусалиму с браћом својом.
33. А Нир роди Киса; а Кис роди Саула; а Саул роди Јонатана и Малхисја и Авинадава и Есава.
34. А син Јонатанов брше Меривал; а Меривал роди Меху;
35. А Мишини синови брше: Фитон и Мелех и Тареја и Аха.
36. А Ахаз роди Јовау; а Јовау роди Алемета и Азмагета и Зиприја. А Зиприје роди Мосу;
37. А Моса роди Винеју; а његов син

ГЛАВА 9.

- И тако сав Израилъ би избројен, и ето записани су у књизи о царевима Израилъвијем и Јудинијем; и брше пре- сељени у Вавилон за безагоње своје.
2. А који прије наставаху на достоја- њу својом по градовима својим, Изра- илци, свештеници, Левити и Негитијци,
3. Наставаху у Јерусалиму и од си- нова Јудинијех и од синова Венија- миновијех и од синова Јеферовијех и Манасијини:
4. Гутај син Амиду сина Амрија, си- на Имприја, сина Венија, од синова Фа- реса сина Јудина;
5. И од синова Силоновијех: Асаја првенац и синови његови;
6. А од синова Зеринијех Јеуило и браће његове шест стотина и деветдесет;
7. А од синова Венијаминовијех Са- луј син Месулама сина Одује, сина Асенујина,
8. И Јевнија син Јероавом, и Ила син Озија сина Махријева, и Месулам син Севатије сина Рагула, сина Ивнијина;
9. И браће њихове по породицама сво- јим девет стотина и деветдесет; сви брше људи поглавари од породица по домова отаца својих.
10. А од снештеника: Једаја и Јоја- рив и Јахин.
11. И Азарија син Хелмије сина Ме- сулама, сина Садока, сина Мераријота, сина Ахитовова, старјешина у дому Го- споднем,
12. И Адаја син Јероама сина Паа- хора, сина Малхијина, и Масој син Ад- иа сина Јазире, сина Месулама, сина Месилемита, сина Импрова;
13. И браће њихове, поглавари отач- ких домова својих, тисућа и седам сто-

тина и шездесет људи врједнијех на послу у служби у дому Господњем.

14. А од Левита Семаја син Асува, сина Азрикама, сина Асавајина, између синова Мераријевих;

15. И Вавакар и Ерес и Галад и Матанја, син Михе сина Зихрија, сина Асаова;

16. И Овадија син Семаје сина Галада, сина Једутунова, и Варахија син Асе сина Елванина, који становаше у селима Нетофатским.

17. И вратари: Саум и Акув и Таллум и Ахиман, и браћа њихова; а Садам бјеше поглавар.

18. Он до сада бјеше на вратима царским к истоку; то бјаху вратари по четама синова Левитјевих.

19. А Садам син Кореја, сина Евијасава, сина Корејева, и браћа његова од дома оца његова, синови Корејеви, у послу службеном чуваху прагове код шатора, као што оци њихови у околу Господњем чуваху улазак;

20. А над њима бјеше старјешина Финес син Елеазаров, и Господ бјеше с њим.

21. Захарија син Меселемијин бјеше вратар на прагима шатора од састанка.

22. Свијех овјих изабранијех за вратаре на праговима бјеше двије ста и дваваест; бише пописани по селима својим; Давид и Самуило видјелац поставише их ради вјерности њихове,

23. Да они и синови њихови чувају стражу на вратима дома Господњег, дома од шатора.

24. На четири стране бјаху вратари: на истоку, на западу, на југу и на северу.

25. И браћа њихова по селима својим долажаху сваких седам дана за своје врјеме да су с њима.

26. Јер у служби бјаху свагда четири прна вратара, Левита, и бјаху постављени над кључима и над ризницама дома Божијег;

27. И око дома Божијег поћиваху, јер на њима бјеше стража и лужни бјаху отворати свако јутро.

28. И неки од њих бјаху над послушом у служби, јер га на број уношаху и на број изношаху.

29. А неки од њих бјаху постављени над другим стварима и над свијем

стварима посвећенијем, над брашном и вином и љезом и кјадом и мирисима.

30. А неки синови свештенички готовљаху маст од тих мириса.

31. А Мататија између Левита, првенац Садумов од породице Корјеве, бјеше над стварима које се пеку у тави.

32. А између синова Кетовијех, браће њихове, бјаху неки над хљебом постављенијем, готовећи га сваке суботе.

33. Између њих бјаху и пренаци поглавари *домова* отачних међу Левитима, који становаху по кључима без другога посла, јер дан и ноћ бјаху у свом послу.

34. То су поглавари домова отачних међу Левитима, по породицама својим, поглавари, и живљаху у Јерусалиму.

35. А у Гавану становаше Јехило отац Гавану; а име жени његовој бјеше Маха;

36. А син му пренац бјеше Авдон, па Сур и Кис и Вал и Нир и Надав,

37. И Гедор, и Ахио и Захарија и Миклот;

38. А Миклот роди Симеама; и они наставаху према браћи својој у Јерусалиму с браћом својом.

39. А Нир роди Киса; а Кис роди Саула; а Саула роди Јонатана и Малхисуја и Авинадава и Есваала.

40. А син Јонатанов бјеше Меривал; а Меривал роди Мihu.

41. А синови Мишини бјаху: Фитон и Мелех и Тареја.

42. А Ахаз роди Јару; а Јара роди Амејета и Азмавета и Зимрија; а Зимрије роди Мосу;

43. А Моса роди Винеју; а његов син бјеше Реваја, а његов син Елеаса, а његов син Асило.

44. Асило пак имаше шест синова, којима су имена: Азрикам, Бохеруј и Исмаило и Сеарија и Овадија и Анав. То су синови Асилови.

ГЛАВА 10.
А Филистеји се побацие с Израелјем, и побјегоше Израелци испред Филистеја, и падаху мртви на гори Гелуји.

2. И стигоше Филистеји Саула и синове његове, и погубише Филистеји Јонатана и Авинадава и Малхисуја, синове Саулове.

3. И бој поста жешћи око Саула, и

сти народ мој Израелја, и ти ћеш бити вођ народу мојему Израелју.

3. Тако добоше сне старјешине Израелјеве к цару у Хеврон, и учини с њима Давид вјеру у Хеврону пред Господом, и помазаше Давида за цара над Израелјем као што бјеше рекао Господ преко Самуила.

4. По том отиде Давид са свијем Израелјем на Јерусалим, а то је Јерус, јер ондаје бјаху Јевусеји, који живљаху у оној земљи.

5. И рекосе Јевушани Давиду: не ћеш ући овамо. Али Давид узвече: Сион, то је град Давидов.

6. Јер Давид рече: ко први надбје Јевусеје, биће кнез и војвода. И Јован син Серуин изиде први, и поста кнез.

7. Послјје сјераше Давид у том граду, за то га проваше град Давидов.

8. И сазиде град у наоколо, од Милона у наоколо; а Јован оправи оставак града.

9. И Давид једнако напредоваше и сиљаше се, јер Господ над војскама бјеше с њим.

10. А ово су поглавнице међу јуначима Давидовијем, који јуначки радише узв за царство његово са свијем Израелјем да буде цар над Израелјем по ријечи Господњој;

11. И ово је број јунака Давидовијех: Јасовеал син Ахмонјев, први између тридесет; он махну кољем својим на три стотине, и поби их у један пут.

12. А за њим Елеазар син Додов Ахонанин, он бјеше један од три јунака.

13. Он бјеше с Давидом у Фас-Давиму, кад се Филистеји свушише на бој, и ондаје бјеше њива пуна јетма, и народ побјеже од Филистеја,

14. А они стадоше усред њиве, и одбранише је побивши Филистеје; и Господ даде избављење велико.

15. И та три прва између тридесет сишлоше на стјени к Давиду у пећину Одолајску, кад војска Филистејска стајаше у околу у долини Равајској.

16. А Давид бјеше онда у граду, а стража Филистејска бјеше тада у Виглејемскога што је код врата.

17. И Давид замјаше и рече: ко би ми деино воде да пијем из студенца Виглејемскога што је код врата?

18. Тада та тројица продријеше кроз спод Бог твој рекао ти је: ти ћеш па-

И сабраше се сви Израелци к Давиду у Хеврон, и рекосе: ево, ми смо кост тјоја и тјело тјоје.

2. И пређе док Саула бјеше цар ти си одводио и доводио Израелја; и Господ Бог твој рекао ти је: ти ћеш па-

ГЛАВА 11.

око Филдатејски, и захватише воде из студенаца Витлејемска који је код врата, и довесоше и дадоше Давиду; а Давид не хте пићи, него је изаи Го-споду.

19. И рече: не дао ми Бог мој да то учиним! еда ли ћу пићи ерв тјех жу-ди који не марише за живот свој? јер је доносио не марићи за живот свој. И не хте је пићи. То учинише га три Јунава.

20. И Ависај брат Јоавов бјеше први између тројице. И он махну кољем својим на три стотине, и поби их, и прослави се међу тројицом; 21. Међу тројицом бјеше славији од друге двојице и бјеше им поглавица; али оне тројице не стиже.

22. Венаја син Јодајев, син човјека јунава из Кавсеила, који учини вели-ка дјела, он потуби два јунава Моав-ска, и синав уби лава у јами кад бје-ше снјег.

23. Он уби и некога Мисирца висока пет лаката. Имаше Мисирца у руци коље као вратило, а он изиде на њ са питаном, и истрже Мисирцу коље из руке, и уби га његовијем кољем.

24. То учини Венаја син Јодајев, и би славан међу ова три јунава.

25. Бјеше најславнији између триде-сеторице, али оне тројице не стиже. И Давид га постави над пратиоцима својим.

26. Јунаци између војника бјяху: Асаило брат Јоавов, Елханан син До-дов из Витлејема,

27. Самот Ароранин, Хелнс Фело-ванин,

28. Ира син Икисов из Текоје, Авил-јевер из Анакота.

29. Сивекај из Хусата, Илај из Ахоха,

30. Марј из Неговата, Хелед син Ванин из Неговата,

31. Итрај син Ривајев из Гаваје сино-ва Венијаминових, Венаја из Фаратона,

32. Урај од погона Гаских, Авидо из Арвата,

33. Азмавет из Варума, Елјава из Салвова,

34. Синови Аслама Гизоњанина, Јо-ватан син Сагијин Араранин,

35. Ахијам син Сахаров Араранин, Елифеај син Уруб,

9. Есер први, Овадија други, Елијав трећи.

10. Мисмана четврти, Јеремија пети, 11. Атај шести, Елило седми,

12. Јоанан осми, Елзавал девети, 13. Јеремија десети, Мохзанај једна-наест.

14. То бјяху између синова Гадови-јех поглавари у војсци, најмањи над стотином а највећи над тисућом.

15. Они приђоше преко Јордана пр-вога мјесеца кад се разди преко сви-јех брегова својих, и отпераше све из долине на исток и на запад.

16. А дођоше и од синова Венијами-нових и Јудиних к Давиду у град.

17. И изиде им Давид на сусрет, и говорише рече им: ако мира ради иде-моје здружити с нама; ако ли сте до-шли да ме издате непријатељима мо-јим, неправде нема на мени, нека види Господ отаца наших и нека суди.

18. Тада дух дође на Амасаја погла-вара међу војводама, те рече: твоји смо, Давиде, и с тобом ћемо бити, сине Је-сеер; мир, мир теби и помагачима тво-јим, јер ти помаже Бог твој. Тако их прими Давид, и постави их међу погла-варе над четам.

19. И од синова Манасијиних неми пређоше к Давиду кад иђаше с Фи-лдатејима на Саула у бој, али им не помогаше; јер кнезови Филдатејски до-говоривши се вратише га говорише: на-погибао нашу пређегнуће господару својему Саулу.

20. Кад се враћаше у Сиглаг, пређе-гоше к њему из племена Манасијана: Алаи и Јозавад и Елмиј и Салтај, тисућници у племену Манасијину.

21. И они помагаху Давиду противу чети, јер храбри јунаци бјеху сви, те посташе војводе у његовој војсци.

22. Јер сваки дан долажаху к Дави-ду у помоћ, докле поста велика војска као војска Божја.

23. А ово је број људи наоружанијех за војску који дођоше к Давиду у Хе-врон да пренесу царство Саулово на њ по ријечи Господњој:

24. Синова Јудиних који пошаху штит и коље шест тисућа и осам сто-тина наоружанијех за војску;

25. Синова Јамеунових храбријех војника седам тисућа и сто;

26. Синова Левјевих четврти тисуће и шест стотина;

27. П Јодај поглавар између синова Аронвијех и с њим три тисуће и се-дам стотина;

28. И Садок младић, храбар јунак, и од дома оца његова двадесет и два кнеза;

29. И синова Венијаминових, браће Саулове, три тисуће; јер их се многи још држаху дома Сауловога;

30. Синова Јефремовијех двадесет тисућа и осам стотина храбријех јуна-ва, људи на гласу у породицама отаца својих;

31. А од половине племена Манаси-јина осамнаест тисућа, који бише име-њива осамнаест тисућа, који дођу да поставе Давида царем;

32. И синова Исахаровијех, који до-бро разумијеху врзена да би знали ховијех дје ста, и сва браћа њихова слушаху их;

33. Синова Завулонијех, који иђа-ху на војску и наоружани бјяху за бој свакојаним оружјем, педесет тисућа, који се постављаху у врсте поуздана срца;

34. А од племена Нефталимова тису-ћа поглавара и с њима тридесет и се-дам тисућа са штигоима и кољима;

35. А од племена Данова двадесет и осам тисућа и шест стотина наоружа-нијех за бој;

36. А од племена Асирова четрдесет тисућа војника вјенгијех поставити се за бој;

37. А онијех испреко Јордана, од пле-мена Рувимова и Гадова и од половине племена Манасијина, сто и двадесет ти-сућа са свакојаним оружјем уобитијем.

38. Сви ови војници у војничком ре-ду дођоше цијела срца у Хеврон да поставе Давида царем над свјем Из-раиљем. А и остали сви Израиљци би-јаху сложени да царем поставе Давида.

39. И бјяху ондаје с Давидом три дни једући и пићући, јер им браћа бјяху приправљана.

40. А и они који бјяху блану њих, дори до Исахара и Завулона и Нефта-лима, допонаху хљеба на магарицама и

на камилама и на мазгама и на воловима, јада, брашна, смокава и сухота гробања и вина и уља, волова, оваца и обила; јер бијаше радост у Израилу.

ГЛАВА 13.

И Давид учини вијеше с тисућницама и са стотиницима и са свијем војовојскама.

2. И рече Давид свему збору Израилу: аки вам је по вољи, и ако је од Господа Бога нашега, да пошлемо на све стране к браћи својој осталој по свијем крајевима Израилевијем, и свештеницима и Левитима по градовима и подграђима њиховијем, да се скупе к нама,

3. Па да донесемо к себи ковчег Божјег својега, јер га не тражишмо за времена Сагулова.

4. А сав збор рече да се тако учини, јер то би по вољи свему народу.

5. И тако Давид сабра сав народ Израилев од Сихора Мисирскога дори до Емат, да донесу ковчег Божји из Киријат-јарима.

6. И оциде Давид са свијем Израилем у Валу, у Киријат-јарим Јудин, да пренесу одање ковчег Бога Господња, који сједи на херувимима, чије се име призива.

7. И повесеше ковчег Божји на новејем волмима из куће Авинадавове; а Уза и Ахизо управљаху колима.

8. А Давид и вас народ Израилев итраху пред Богом из све снаге пјевачима и ударајући у гусле и у псалтире и у бубње и у кимвале и трубећи у трубе.

9. А кад дођоше до гумна Хмдонова, Уза се маши руком да прихвати ковчег, јер волмови потетоме на страну.

10. И Господ се разгњеваше на Узу, и удари га што се маши руком за ковчег, те умрије ондаје пред Богом.

11. И окалости се Давид што Господ уби Узу; за то се прозваше оно мјесто Фарес-Уза до данас.

12. И уплаши се Давид од Бога у онај дан, и рече: како ћу доијети к себи ковчег Божји?

13. И не пренесе Давид ковчег к себи у град Давидов, него га селони у кућу Овида-Едома Гетејина.

14. И оста ковчег Божји код пороцице

ГЛАВА 15.

И начини себи Давид куће у граду Давидову, и спреми мјесто за ковчег Божји, и разведе му шатор.

2. Тада рече Давид: не ваља да носи ковчег Божји нико осим Левита, јер је њих изабрао Господ да носе ковчег Божји и да му служе до вијека.

3. И скупи Давид све синове Израилеве у Јерусалим да пренесу ковчег Господњи на мјесто његово, које му бјаше спремно.

4. Скупи Давид и синове Аронове и Левите,

5. Од синова Каатовијех: Уријла поглавара и браће његове сто и двадесет;

6. Од синова Мераријевих: Асају поглавара и браће његове две ста и двадесет;

7. Од синова Гироновијех: Јонид поглавара и браће његове сто и тридесет;

8. Од синова Елаисаових: Семју поглавара и браће његове дје ста;

9. Од синова Хероновијех: Елиа поглавара и браће његове осамдесет;

10. Од синова Озловијех: Амнадава поглавара и браће његове сто и два.

11. Тада дозва Давид Садова и Авијатара свештенике, и Левите Урила и Асају и Јонид и Семју и Елиа и Амнадава,

12. И рече им: ви сте поглавари породца отачких међу Левитима; освештајте себе и браћу своју, да донесете ковчег Господа Бога Израилева на мјесто које сам му спремно.

13. Јер што пређе не учинисте тога, Господ Бог наш продорије нас; јер га не тражишмо како треба.

14. И освешташе се свештеници и Левити да пренесу ковчег Господа Бога Израилева.

15. И носисе синови Левитски ковчег Божји као што је заповједио Мојсије по ријечи Господњој на реченима својим о поугама.

16. И рече Давид поглаварима Левитским да поставе између браће своје псалтирима и гуслама и кимвалима, да пјеваче са справама музичким, са гуслама и гуслама и кимвалима,

17. И поставише Левити Елана сина Јонидова, и од браће његове Асава сина

на Варахијина, и од синова Мераријевих, браће њихове, Етана сина Кијасина,

18. И с њима браћу њихову другога реда: Захарију и Вена и Јазила и Семирамота и Јехла и Уици и Елијава и Венају и Масну и Мататију и Елифела и Минеју и Овида-Едома и Јемла, вратаре.

19. И пјевачи Еман и Асаф и Етан удараху у кимвале мједене.

20. А Захарија и Азило и Семирамот и Јехла и Уици и Елијав и Масија и Венају у псалтире високо,

21. А Мататија и Елифел и Минеја и Овида-Едом и Јемло и Азвизија у гусле високо.

22. А Хенанија поглавар међу Левитима који ношаху ковчег уређиваше како ће се носити, јер бјеше вјешт.

23. А Варахија и Елана бреху вратари код ковчег.

24. А Севанија и Јосафат и Наганадо и Амасја и Захарија и Венаја и Елијезер, свештеници, трубаљу у трубе пред ковчегом Божјим; а Овида-Едом и Јехија бреху вратари код ковчег.

25. И тако Давид и старијешне Израилеве и тисућници ишаху пратећи ковчег заједно Господњег из куће Овида-Едомове с весељем.

26. И кад Бог помозе Левитима који ношаху ковчег заједно Господњег пренесше седам волова и седам овцова.

27. И Давид бијаше огрнут плаштем од танкога платна, тако и сви Левити који ношаху ковчег и пјевачи, и Хенанија који управљаше носилицама међу пјевачима. И Давид имаше на себи оплећак ланен.

28. И тако сав народ Израилев пренесе ковчег заједно Господњег кимјући и трубећи у трубе и у рогове и ударајући у кимвале и у псалтире и у гусле.

29. А кад ковчег заједно Господњег улажаше у град Давидов, Михала кћи Сагулова гледајући с прозора видје цара Давида гдје сваче и игра, и подругну му се у срцу свом.

ГЛАВА 16.

И кад донесоме ковчег Божји, најчестеши га усред шатора, који му раз-

ле Давид; и принесоме жртве паље-
нице и жртве захвалне пред Богом.
2. По том принесавши Давид жртве
паљенице и жртве захвалне, благосло-
ви народ у име Господње.
3. И раздаде сирјем Израјљцима, и
људима и женама, сваком по један хљеб
и комад меса и врч вина.
4. По том постави пред ковчегом Го-
сподњим славе између Левита да по-
сподњим славе и хвале Господа Бога
Израјљева:
5. Асафа поглавара, а другога за њим
Захарију, и Јелла и Семирамота и Је-
хиа и Магатију и Елијава и Венају и
Овид-Едома; и Јеило удараше у псал-
тире и гусле, а Асаф у кимвале,
6. А Венаја и Јеило свештеници би-
јаху једнако с трубама пред ковчегом
завјета Господњег.
7. У тај дан нареди Давид први пут да
хвале Господа Асаф и браћа његова:
8. Хвалите Господа; гласите име ве-
гово; јављајте по народима дјела ве-
гова.
9. Пјевајте му, славите га, казујте
сва чуда његова.
10. Хвалите се светијем именом ве-
говим; нека се весели срце оних
који траже Господа.
11. Тражите Господа и славу његову;
тражите лице његово без престанка.
12. Памтите чуда његова, која је
учинио, знаве његове и судове уста ве-
гових.
13. Сјеме Израјљево слаге су његове,
синови Јаковљеви избрани његови.
14. Он је Господ Бог наш, по свој су
земљи судови његови.
15. Памтите у вијек завјет његов, ря-
јеч коју је дао на тисућу колџена.
16. Што је зајетовао Авраму и за
што се као Исаку,
17. То је поставио Јакову за закон и
Израјљу за завјет вјечни.
18. Говорите: теби ћу дати земљу Ха-
нанску у нашљедни дно.
19. Тада вас још бијаше мало на број,
бијаше вас мало, и бијаше дошљаци.
20. Ишаху од народа до народа, и из
једнога царства к другому племени.
21. Не даде никоју да им науди, и
караше за њих царене:
22. Не дирајте у помазанике моје, и
пророцима мојим не чините зла.

именовани да хвале Господа, јер је до
вијека милост његова,
42. С њима Емана и Једутна, да тру-
бе у трубе и ударају у кимвале и у друге
справе музичке Богу; а синове Једуту-
нове да буду вратари.
43. По том се разиде нас народ, сваки
својој кући, а Давид се врати да бла-
гослови дом свој.

ГЛАВА 17.

А кад Давид сједаше код куће своје,
рече Давид Натану пророку: гле, ја
стојим у кући од кедрова дрвета, а ков-
чег завјета Господњег под завјесима.
2. А Натан рече Давиду: што ти је
год у срцу, чини, јер је Бог с тобом.
3. Али ону ноћ дође ријеч Божија На-
тану говорећи:
4. Иди и реци Давиду слази мојему:
овако вели Господ: ти ми не ћеш са-
зидати куће да у њој наставам.
5. Кад ширесам наставао у кући од
кад изведох Израјља до данас, него
сам ишао од шатора до шатора и од
наслона до наслона,
6. Куд сам год ходио са свијем Из-
рајљем, јесам ли једну ријеч рекао
коме измех судија Израјљених ко-
јима заповијдах да пасу народ мој, и од
кедра?
7. Овако дакле рече слази мојему Да-
виду: овако вели Господ над војскама:
ја те узех од гора, од оваца, да будеш
вођ народу мојему Израјљу.
8. И брех с тобом куда си год ишао,
и истријебих све непријатеље твоје
испред тебе, и стехох ти име као што
је име великих људи на земљи.
9. И одредићу мјесто народу својему
Израјљу, и посадићу га, те ће наста-
вати у свом мјесту, и не ће се више пре-
тресати, ни ти ће им више досађивати
неправедници као прије.
10. И од онога дана кад сам поста-
вио судије над народом својим Изра-
јљем; и покорих све непријатеље тво-
је; него ти јављам да ће ти Господ
сзидати кућу.
11. И кад се наврше дани твоји да
отидеш к оцима својим, подигнућу
сјеме твоје након тебе, које ће бити
између синова твојих, и утврдићу цар-
ство његово.

12. Он ће ми сзидати дом, и утвр-
дићу пријесто његов до вијека.
13. Ја ћу му бити отац, и он ће ми
бити син; а милости своје не ћу уклони-
ти од њега као што сам уклонио од
онога који бреше прије тебе.
14. Него ћу га утврдити у дому свом
и у царству свом до вијека, и пријесто
ће његов стајати до вијека.
15. По свијем овим ријечима и по
свој овој утвари каза Натан Давиду.
16. Тада дође цар Давид и стаде пред
Господом, и рече: ко сам ја, Господе
Боже, и шта је дом мој, те си ме довео
доде?
17. И то ти се чини мало, Боже, не-
го си говорио и за дом слаге својег
на дуго времена, и постаро си ми се
за ту славу законом човјечјим, Госпо-
де Боже.
18. Шта ће још Давид да ти говори
о чисти слаге твојег, кад ти знаш сла-
гу својег?
19. Господе, слаге својег ради и по
срцу својему чиниш сву ову велику
ствар, обанављујући све ове велике
ствари.
20. Господе, нема такога какав си ти,
и нема Бога осим тебе, по свему што
чушо својим ушима.
21. Јер који је народ на земљи као
твој народ Израјљ? ради којег је Бог
ишао да га испути да му буде народ,
и да стече себи име великим и страш-
ним дјелима изгонећи народе испред
народа својег, који си испунио из Ми-
сна.
22. Јер си учинио народ свој Изра-
иља својим народом до вијека, а ти си
им, Господе, Бог.
23. И тако, Господе, ријеч коју си
обрекао слази својему и дому његову
нека буде тврда до вијека, и учини како
си рекао.
24. Нека буде тврда, да се велика име
твоје до вијека и да се говори: Господ
над војскама, Бог Израјљев јест Бог
над Израјљем, и дом Давида слаге
твојег нева стоји тврда пред тобом.
25. Јер си ти, Боже мој, јавио слази
својему да ћеш му сзидати дом, за то
се слага твој усуди да ти се помоли.
26. Тако Господе, ти си Бог, и обре-
као си слази својему то добро.
27. Буди дакле вољан и благослови

372 ПРВА КЊИГА ДНЕВНИКА. ГЛ. 18. 19.

дом слуге својега да буде до вијетна пред тобом; јер кад ти, Господе, благословиши, биће благословен до вијетна.

ГЛАВА 18.

А последије тога поби Давид Филитеје и покори их, и узе Гат и села његова из руку Филитејских.

2. Цобя и Мовце, и поставше Моавци слуге Давидове и плаћаху му данак.

3. Рајби Давид и Адар-Езера цара Совскога у Емату изашав да рашири власт своју до ријеке Ефрата.

4. И узе му Давид тисућу кола и седам тисућа коњика и двадесет тисућа прешака, и подреза Давид жале свијем коњма колским, само остави за сто кола.

5. А бијаху дошли Сирци из Дамаска у помоћ Адар-Езеру цару Совском, и Давид поби двадесет и двије тисуће Сираца.

6. И намјести Давид војску у Сирци што је под Дамаском, и Сирци поставше слуге Давидове плаћајући му данак. И Господ чуваше Давида куда год иђаше.

7. И Давид узе златне штитове које имаху слуге Адар-Езерове, и донесе их у Јерусалим.

8. И из Тивата и из Хуна градова Адар-Езеровијех однесе Давид силу мјед, од које Соломон начини море мједено и ступове и посуђе мједено.

9. А кад чу Тоја цар Ематски да је Давид побио сву војску Адар-Езера цара Совскога,

10. Посла Адорама сина својега к цару Давиду да га поздрав и да му честита што је појевао на Адар-Езера и убио га, јер Тоја имаше рат с Адар-Езером, и свакојаких заклада златијех и сребријех и мједенијех.

11. Па и то цар Давид посети Господу са сребром и златом што беше узео од свијех народа, од Едомана и од Моавца и од синова Амоновијех и од Филитеја и од Амаинеа.

12. И Ависај син Серуин поби осамнаест тисућа Идумејана у сланој долини.

13. И намјести војску по Идумеји, и сви Идумејци поставше слуге Давидове. И Господ чуваше Давида куда год иђаше.

10. И Јовав видећи намјештену војску према себи спријед и састраг, узе и испече их пилама и гвоzdенијем бравама из све војске Израјилске, и свијем градовима синова Амоновијех. По том се врати Давид са свијем народом у Јерусалим.

11. А остали народ предаде Ависају према браћу својему, и намјестише их према синовима Амоновијех.

12. И рече: ако Сирци буду јачи од мене, дођи ми у помоћ, ако ли синови Амонови буду јачи од тебе, ја ћу теби доћи у помоћ.

13. Буди јунак и државно се јуначки за свој народ и за градове Бога својега; а Господ нека учини што му је драго.

14. Тада Јовав и народ који бијаше с њим примаше се да ударе на Сирце; али они побегоше испред њих.

15. А синови Амонови кад видејше да је побегло Сирци, побјегоше и они испред Ависаја брата његова и уђоше у свој град. По том се Јовав врати у Јерусалим.

16. Али Сирци кад видејше да је надобише Израјилци, послаше посланике; ве те доведоше Сирце испред ријеке; а Совак војвода Адар-Езеров иђаше пред њима.

17. Кад то јавише Давиду, он скупи све Израјилце, и приђе преко Јордана, и дође к њима, и намјести војску према њима; а кад намјести Давид војску према њима, побие се с њим.

18. Али побегло Сирци испред Израјилца, и поби Давид Сираца седам тисућа кола и четрдесет тисућа прешака, и Совака војводу њихова погуби.

19. И кад видејше слуге Адар-Езерове да их разои Израјил, учинише мир с Давидом и служашу му; и не хтјеше више Сирци помагати синовима Амоновијех.

ГЛАВА 20.

А кад прође година, у вријеме кад царев иду на војску, Јовав изведе војску, те потираше земљу синова Амоновијех, и дошавши ошколо Гаву; а Давид бјеше остао у Јерусалиму. И Јовав освоји Гаву и раскопа је.

2. И Давид узе цару њихову с главе круну, и нађе да потезе таланат злата, и драго камење бјеше у њој; и метнуше је на главу Давида, и однесе из града плаћен врло велик.

3. А народ што бијаше у њему изведе и испече их пилама и гвоzdенијем бравама и сферирама. И тако учини Давид свијем градовима синова Амоновијех. По том се врати Давид са свијем народом у Јерусалим.

4. А последије тога наста рат у Гезеру с Филитејима; тада Силехај Хусејавин уби Сиваја који бијаше рода Димовскога, и бише покорени.

5. Наста опет рат с Филитејима, у ком Елханан син Јаиров уби Дамину брата Годијага Гетејина, које му пољача бијаше као вратило.

6. И опет наста рат у Гату, гдје бијаше један човек врло високо, који имаше по шест прста, скума двадесет и четири; и он бијаше рода Димовскога.

7. И ружаше Израјилца, те га уби Јонатан син Самаје брата Давидова.

8. Ти бијаху синови истога Дива из Гата, и погубише од руке Давидове и од руке слуга његовијех.

ГЛАВА 21.

Али уста согона на Израјилца и врати Давида да изброји Израјилца.

2. И рече Давид Јоваву и кнезовима народнијех: идите, избројте синове Израјилске од Вирсане доори до Дана, на ми јавите да знам колико их има.

3. Али Јовав рече: нека дођа Господ народу својему колико га је сада још сто пута толико; нијесу ли, царе господару мој, сви слуге господару мојему? за што тражи то господар мој? за што да буде на гријех Израјилу?

4. Али ријеч царева надјача Јовав. И тако отиде Јовав и обиде света Израјилца, па се врати у Јерусалим.

5. И даде Јовав број преписаног народа Давиду; и бијаше света народа Израјилева тисућа тисућа и сто тисућа људи који махашу мачем, а народа Јудина четири стотине и седамдесет тисућа људи који махашу мачем.

6. А племена Левијева и Бенјаминова не изброји с њима, јер јрсека бјеше Јоваву заповијест царава.

7. А не бјеше мила Богу га ствар; за то удари Израјилца.

8. И Давид рече Богу: сагријеших веома што то урадох; али уоми безаконе слуге својега, јер веома лудо радих.

9. А Господ рече Гаду видлици Давидову говорећи:

10. Или кажи Давиду и рени: овако вели Господ: троје ти дајем, изабери једно да ти учиним.

11. И дође Гад к Давиду и рече му: тако вели Господ, бирај:

12. Или глад за три године, или три мјесеца да бжеши од непријатеља својих и мач непријатеља твојих да те стигне, или три дана мач Господњи и помор да буде у земљи и анђеос Господњи да убије по свијем крајевима Израјевљенијем. Сада дакле гледај шта ћу одговорити оному који ме је послао.

13. А Давид рече Гаду: у тјескоби сам љутој; али нека западне Господу у руке, јер је веома велика милост његова; а људима да не западне у руке.

14. И тако пусти Господ помор на Израјевља, те паде Израјевља седамдесет тисућа људи.

15. И посла Господ анђеоса у Јерусалим да га убије, и кад убијаше, по рече анђеосу који убијаше: доста, спусти руку своју. А анђеос Господњи стајаше код гумна Орнана Јевусејина,

16. А Давид подиже очи своје и видје анђеоса Господњег гаје стоји између земље и неба а у руди му го мач, којим бјеше замахнуо на Јерусалим; и паде Давид и старјешине нечиче, обучени у костријет.

17. И рече Давид Богу: нијесам ли ја заповједио да се изброји народ? ја сам дакле згрјешило и зло учинио; а те овце шта су учиниле? Господе Боже мој, нека се рука твоја обрати на народ да га постре.

18. Тада анђеос Господњи рече Гаду да важе Давиду да изиде горе и начини олтар Господу на гумну Орнана Јевусејина.

19. И изиде Давид по ријечи Гадовој, коју му рече у име Господње.

20. А Орнан обречув се угледа анђеоса, и сакри се су четири сина своја.

21. У том дође Давид до Орнана; и погледав Орнан кад видје Давида изиде из гумна и поклони се Давиду лице до земље.

22. Тада рече Давид Орнану: дај ми је смрти своје.

то гумно да начиним на њему олтар Господу; за новце колико вриједи дај ми га, да би престао помор у народу.

23. А Орнан рече Давиду: узми и сва чини господар мој цар што му је драго; ево дајем и волове за жртве паљенице, и кола за дрва, и пшеницу за дар: све то дајем.

24. А цар Давид рече Орнану: не, нешто ћу купити за новце шта вриједи, јер не ћу да принесем Господу што је твоје ни да принесем жртве паљенице поклоњене.

25. И даде Давид Орнану за оно мјесто на мјеру шест стотина сикала злата.

26. И онда је начини Давид олтар Господу, и принесе жртве паљенице и жртве захвалне; и призва Господа, и усани га спустивши огањ с неба на олтар жртве паљенице.

27. И заповједи Господ анђеосу, те врати мач свој у кориче.

28. У оно вријеме видје Давид да га Господ усани на гумну Орнана Јевусејина приносилаше жртве ондаје.

29. А шатор Господњи, који начини Мојсије у пустињи, и олтар за жртве паљенице бијаше у то вријеме на висини у Гавноу.

30. И Давид не може нићи к њему да тражи Бога, јер се ушлаши од мача анђеоса Господњег.

ГЛАВА 22.

И рече Давид: ово је кућа Господа Бога и ово је олтар за жртву паљеницу Израјевљу.

2. И заповједи Давид да се скупе внострани који бијашу у земљи Израјевљеној, и одреди каменаре да тешу камен да се гради дом Божиј.

3. И гножља много за клине на крила вратима и на саставке приправи Давид, и мједи много без мјере,

4. И дрва кедровијех без броја; јер довозаху Сидонци и Тирци много дрва кедровијех Давиду.

5. Јер Давид говораше: Соломун је син мој дјете младо, а дом који треба задати Господу треба да буде врло велик за славу и дјелу по свијем земљама; за то ћу му приправити што треба. И приправи Давид мноштво пријетва.

По том дозва сина својег Соломуну и заповједи му да сазиде дом Господу Богу Израјевљу.

7. И рече Давид Соломуну: сине! био сам научио да сазидам дом имену Господу Бога својег.

8. Али ми дође ријеч Господња говорена: много си крви пролио и веровице си ратове водио; не ћеш ти сазидати дома имену мојему, јер си много крви пролио на земљу преда многа.

9. Ево, родиће ти се син, он ће бити миран чојек и смирује га од свијех непријатеља његовијех у навоколо; за то ће бити име Соломун; и мир и утврдићу пријесто царства његова над Израјевљем до вијека.

10. Он ће сазидати дом имену мојему, и он ће ми бити син, а ја њему отац, и утврдићу пријесто царства његова над Израјевљем до вијека.

11. За то, сине, Господ ће бити с тобом, и бићеш срећан, те ћеш сазидати дом Господа Бога својег као што је говорио за те.

12. Само да ти да Господ разум и мудрост кад те постави над Израјевљем да држиш закон Господа Бога својег.

13. Тада ћеш бити срећан, ако уздржиш и уствориш уредбе и законе војне је заповједио Господ преко Мојсија Израјевљу. Буди слободан и храбар, не бој се и не плаши се.

14. И ево, у невољи својој приправио сам за дом Господњи сто тисућа таланата злата и тисућу тисућа таланата сребра; а мједи и гвозђа без мјере, јер га има много; такођер и дрва и камена приправио сам, а ти додај још.

15. А имаш и посленика много, каменара и зидара и дрводајља, и свакојих људи вјештијех сваком послу.

16. Има злата, сребра, и мједи и гвозђа без мјере; настани дакле и ради, и Господ ће бити с тобом.

17. По том заповједи Давид свијем кнезевима Израјевљенијем да помажу Соломуну сину његову:

18. Није ли с вама Господ Бог ваш, који вам је дао мир од свуда? јер је дао у руке моје становнике ове земље, и земља је покорена Господу и народу његову.

19. Сада дакле управите срце своје и дјелу своју да тражите Господа Бога својег; настаниће и зидате све-

ГЛАВА 23.

И тако Давид стар и сит злиота постави Соломуну сина својег царем над Израјевљем.

2. И сабра све кнезове Израјевље и свештенике и Левите.

3. И бише избројени Левити од тридесет година и више, и бјеше их на број с главе на главу тридесет и осам тисућа људи.

4. Између њих бијаше двадесет и четир тисуће одређенијех на посао у дому Господњем, а шест тисућа управитеља и судија.

5. А четири тисуће вратара и четири тисуће који хваљаху Господа уз оруђа која начини за хвалу.

6. И раздијели их Давид у редове по синовима Левитским, Гирсону, Кату и Мерарију.

7. Од Гирсона бијаху: Ладан и Симеј;

8. Синови Ладанови: поглавар Јехило и Зетам и Јоило, тројица;

9. Синови Симејеви: Соломит и Авидо и Харан, тројица. То су поглавари отачких породица Ладакових.

10. А синови Симејеви: Јат, Зина и Јеус и Вериа; та су четворица синови Симејеви.

11. А Јат бијаше поглавар, а Зина Други; а Јеус и Вериа немаху много дјете, за то се бројаху у један дом отачки.

12. Синови Кативи: Амрам, Исар, Хеврон и Озидо, четворица.

13. Синови Амрамови: Арон и Мојсије. Али Арон би одвојен да освештаје светињу над светњима, он и синови светињу до вијека, да каде пред Господом, да му служе и да благосиљају у име његово до вијека.

14. А синови Мојсија чојека Божијег броје се у племе Левитско.

15. Синови Мојсијеви: Гирсом и Елијевер.

16. Синови Гирсомови: Севуило поглавар.

17. А синови Елијеверови: Реваја поглавар. А немаше Елијевер више си-

нова, него се синови Реавијини умножише веома.

18. Синови Исарови: Соломит поглавар.

19. Синови Хевронови: Јерџа први, Амарџа други, Јазило трећи, и Језавијел четврти.

20. Синови Овзлови: Миха први и Јесџа други.

21. Синови Мераријеви: Малије и Мусџе. Синови Малијеви Елеазар и Кис.

22. А Елеазар умрије и не имаше синове, него само вћери, и вџама се ожевише синови Кисови, браћа вџкова.

23. Синови Мусџеви: Малије и Едер и Јеремот, тројица.

24. То су синови Левџеви по отачким домовима својим, поглавари домова отачких, који бише изборени по броју имена с главе на главу, који рађаху посао за службу у дому Господњем, од двадесет година и више.

25. Јер Давид рече: мир даде Господ Бог Израџљев народу својему, и наставахе у Јерусалиму до вијека.

26. И Левџи не ће више носити шатора и посува његова за службу његову.

27. Јер по послѣдној наредби Давидовој бише изборени синови Левџеви од двадесет година и више:

28. Јер одређени бијаху да помажу синови Ароновијем у служби у дому Господњем у тријемовима и у клијетима, и да чисте све свете ствари и да раде око службе у дому Господњем,

29. И око хљебова постављенијех, и око бџелота брашна за дар и око колача пријеснијех и око тавица, и око свеца што се прџи, и око сване мјере,

30. И да стоје јутром и хвале и славе Господа, и тако вечером,

31. И кад се тод приносе жртве паљенице Господу, у суботе, и на младице и празнике, у броју по реду свом свагда пред Господом,

32. И да раде што треба радити у шатору од састанка и у светњи, и за синове Аронове, браћу своју, у служби у дому Господњем.

ГЛАВА 24.

А међу синови Ароновијем ови су редови: синови Аронови бџеху Надав и Авџуд, Елеазар и Итамар.

2. Али Надав и Авџуд умријеше прије оца својега и немаху дјече; за то бише свештеници Елеазар и Итамар.

3. И раздџели их Давид: Садока, који бијаше од синова Елеазаровијех, и Ахимелеха, који бијаше од синова Итамаровијех, по реду њихову у служби њиховој.

4. И нађе се синова Елеазаровијех више поглавица него синова Итамаровијех, кад их раздџелише: од синова Елеазаровијех бијаше поглавица по домовима отачким песнаест, а од синова Итамаровијех осам по домовима отачким.

5. И бише раздџелени жарџебони и један и други; јер поглавари у светњи и поглавари пред Богом бијаху и од синова Елеазаровијех и од синова Итамаровијех.

6. И пописа их Семаја син Наганаилов писар од племена Левџеја пред царем и кнезovima и Садоком свештеником и Ахимелехом сином Авџата-ровијем и пред поглаварима породџа отачких међу свештеницима и Левџитама, један до отачки уезиши за Елеазара а један за Итамара.

7. И паде први жарџеб на Јојарива, други на Једџу.

8. Трећи на Харима, четврти на Сеорима,

9. Пети на Малџију, шести на Мејармина,

10. Седми на Акоса, осми на Авџу, 11. Девети на Исџа, десети на Сехацију,

12. Једанаести на Емџасива, дванаести на Јакима,

13. Тринаести на Уџу, четрнаести на Јесевана,

14. Педнаести на Виду, песнаести на Имџра,

15. Седманаести на Езџра, осамнаести на Аџасиса.

16. Деведнаести на Петају, двадесети на Језекџа,

17. Двадесет први на Јахина, двадесет други на Гамава,

18. Двадесет трећи на Делају, двадесет четврти на Мазџу.

19. То је ред њихов за службу њихову, којим иду у дом Господњи на посао свој по наредби Арона оца сво-

јега, како му бџеше заповџдио Господ Малаџија и Рамаџти-Езер, Јосвекаса, Малаџије, Отџир и Мазџот.

20. А од осталијех синова Левџевијех бијаше од синова Амаровијех Суваидо; од синова Суваидовијех Једџа, од Реавије, од синова Реавијевих поглавар Јесџа;

22. Од синова Исаровијех Селомот, од синова Селомотовијех Јат;

23. А од синова Јерџијех Амарџа други, Јазило трећи, Језамаем четврти;

24. Од синова Узџидовијех Миха; од синова Мишицијех Самџр;

25. Брат Мишин Јесџа; од синова Јесџицијех Захарџа.

26. Синови Мераријеви: Малије и Мусџе; од синова Јазџицијех Вено.

27. Синови Мераријеви од Јазџе: Вено и Соам и Захур и Иврџе;

28. Од Малија Елеазар, који немаше синова;

29. Од Киса, од синова Кисовијех: Јерамеџо;

30. И од синова Мусџевијех Малије и Едер и Јеримот. То бијаху синови Левџити по домовима отача својих.

31. И они бацаше жарџеб према браћи својој, синови Ароновијем, пред Давидом и Садоком и Ахимелехом и поглаварима домова отачких међу свештеницима и Левџитима, од домова отачких сваки поглавар према браћу својему млађему.

ГЛАВА 25.

И одвоји Давид с војводама за службу синове Асаџове и Еманове и Једутунове, који ће пророковати уз гусле и псалтире и кимвале; и бише између њих избројени џуди за посао у својој служби:

2. Од синова Асаџовијех: Захур и Јосџф и Нетанија и Асарџа, синови Асаџови, под руком Асаџа, који пророковаше по наредби царевом;

3. Од Једутуна: шест синона Једутуновијех: Гелџаџа и Сорџе и Јесџа; Асаџа и Матаџија и Самџеј под руком оца својега Једутуна, који пророковаше уз гусле хвалећи и славећи Господа;

4. Од Емана: синови Еманови: Вукџија, Матаџија, Овзџо, Севџидо и Јеримот, Анаџија и Анаџије, Емџата,

5. Осамнаести на Анаџија, синове његове и браћу његову њих дванаест;

6. Деведнаести на Малаџија, синове његове и браћу његову њих дванаест;

7. Десети на Симеја, синове његове и браћу његову њих дванаест;

8. Једанаести на Азаремџа, синове његове и браћу његову њих дванаест;

9. Дванаести на Асаџију, синове његове и браћу његову њих дванаест;

10. Тринаести на Суваџа, синове његове и браћу његову њих дванаест;

11. Четрнаести на Матаџију, синове његове и браћу његову њих дванаест;

12. Педнаести на Јеремота, синове његове и браћу његову њих дванаест;

13. Шеснаести на Анаџију синове његове и браћу његову њих дванаест;

14. Седманаести на Јосвекасу; синове његове и браћу његову њих дванаест;

15. Осамнаести на Анаџија, синове његове и браћу његову њих дванаест;

16. Деведнаести на Малаџија, синове његове и браћу његову њих дванаест;

27. Двадесети на Елијату, синове његове и браћу његову, њих дванаест;
28. Двадесет први на Отира, синове његове и браћу његову, њих дванаест;
29. Двадесет други на Гидалтују, синове његове и браћу његову, њих дванаест;
30. Двадесет трећи на Мазнота, синове његове и браћу његову, њих дванаест;
31. Двадесет четврти на Гомамти-Езеве, синове његове и браћу његову, њих дванаест.

ГЛАВА 26.

- А редови вратарски бијаху: од синова Корејевих бијаше Меселемија син Корејев између синова Асафовијех;
2. А синови Меселемијини: Захарија трећи, Јатнило четврти, Зевадија 3. Елам пети, Јованн шести, Елноив седми;
4. И Овид-Едомови синови: Семја првенцац, Јозавад други, Јоак трећи и Сахар четврти и Натанило пети, Фелалј осми, Јер га благослови Бог.
6. И Семјај сину његову родине се синове, који старјешоваху у дому оца својега, јер бијаху добри јунаци.
7. Синови Семјини: Готније и Рафалло и Овид и Елзавад браћа његова, храбри људи, Елију и Семехија.
8. Сви ови бијаху од синова Овид-Едомовијех, и они и синове њихови и браћа њихова, сви храбри људи, крјепки за службу, бијаше их шездесет и два од Овид-Едома.
9. А Меселемијиних синова и браће, храбријех људи, бијаше осамнаест.
10. А Осини синови, од синова Мераријевих: Симирије поглавар, према не бјеше првенцац, али га отац постави поглаварем;
11. Хелејаја други, Тевалија трећи, Захарија четврти; свијех синова и браће Осине бијаше тринаест.
12. Од њих бијаху редови вратарски по поглаварима да чувају стражу на измјенце с браћом својом служећи у дому Господњем.
13. Јер менаше ждрилије за малота као и за великота по домовима својих отаца, за свака врста.

- за сваки посао Господњи и за службу царску.
31. Између синова Хевроновијех бијаше Јерија поглавар синовама Хевроновијем по породицама њиховијех и домовима отачјих. Четрдесете године царовања Давидова потражише их и нађоше међу њима храбријех јунака у Јавру Галадском.
32. И браће његове, храбријех људи, бијаше двије тисуће и седам стотина главара у домовима отачјих; и постави их цар Давид над синовима Рувимовијем и Гадовијем и половином племена Манасијина за све послове Божје и царске.

ГЛАВА 27.

- А синови Израилъени по свом броју, главари домова отачјих, тисућница и стотиници и управитељи њихови, слажу цару у сваком послу у редовима, који долажаху и одлажаху од мјесеца до мјесеца, свакога мјесеца у години; а у сваком реду бијаше их двадесет и четири тисуће.
2. Над првијем редом првога мјесеца бијаше Јасовеам син Завидов, и у његову реду бијаше двадесет и четири тисуће.
3. Од синова Фаресовијех бијаше поглавар над свијем старјешинама у војсци првога мјесеца.
4. А над редом другога мјесеца бијаше Долај Ахопанин, и војвода у његову реду бјеше Миклот; и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.
5. Трећи војвода трећега мјесеца бјеше Венаја син Јодаја смештењива, поглавар; и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.
6. Овај Венаја бјеше јунак међу тридесеторицом и над тридесеторицом; и над редом његовијем бјеше Амизавад син му.
7. Четврти, четвртога мјесеца, Асанило брат Јованн, и за њим Зевадија син му; и у реду његову бјеше двадесет и четири тисуће.
8. Пети, петог мјесеца, поглавар Самул Језрајанин, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.
9. Шести, шестога мјесеца, Ира син Икисов Текојанин, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.
10. Седми, седмога мјесеца, Хелис Фелованин од синова Јефремовијех, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.
11. Осми, осмога мјесеца, Сивекај Хусафанин од синова Зарнијех, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.
12. Девети, деветог мјесеца, Авиезер Анагофанин од синова Венијаминових, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.
13. Десети, десетог мјесеца, Марјај Негофанин од синова Зарнијех, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.
14. Једанаести, једанаестог мјесеца, Венаја Фаратофанин од синова Јефремовијех, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.
15. Дванаести, дванаестог мјесеца, Хелдај Негофанин од Гоговила, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.
16. А над племенима Израилъевијем бијаху: над племеном Рувимовијем кнез Елијезер син Зихријев; над Онемувијем Севетија син Машин;
17. Над Левитијем Асавија син Кемишлов; над Ароновијем Садов;
18. Над Јудинијем Елају од браће Давидове; над Исахаровијем Амрије син Михаилов;
19. Над Завулоновијем Исмаја син Овадијин; над Нефталимовим Јеримот син Азрилов;
20. Над синовима Јефремовијем Исус син Азавијев; над половином племена Манасијина Јоило син Федајин;
21. Над другом половином племена Манасијина у Галаду Идо син Захариајин; над Венијаминовим Јасило син Рувин; над Венијаминовим Азареило син Јераимовијем.
22. Над Дановијем Азареило син Јераимовијем.
23. А не изброја Давид онијех који имаху мање од двадесет година, јер Господ бјеше рекао да ће умножити синове Израилъеве као звијезде небесне.
24. Јованн син Серујин поче бројити, али не доврши; јер дође тјешев Божји за то на Израилъа, за то тај број не дође у књигу о цару Давиду.

25. Над благом царевљем бијаше Авлајих (јер много синова даде ми Господу) мавет син Адналов, а над благом по земљи, по градовима и по селима и по кулама Јонгтан син Овјин.

26. А над ратерима, који рађаху земљу, бијаше Езрије син Хелунов;

27. А над виноградарима Снајер Рамањин; а над родом виноградарским и над пивницама Завдије Снемејин;

28. А над маслинама и смоњима по пољима Вал-Анан Гедеранин; а над њим Јоас;

29. Над говедима што пасицаху у Сарону Ситрај Сароњанин, а над говедима по долинама Саваг син Адајен;

30. Над камилама Овид Исмаиљан; над магарцима Једај Мерофантин;

31. А над овцама Језиз Агарејин. Сви ови бијаху настојници над благом цара Давида.

32. А Јонатан стриж Давидов бијаше свјетник, мудар човјек и књижевник; он и Јехило син Ахонијев бијаху са синонима царевљем.

33. И Ахтосед бијаше свјетник царев, и Хусај Архијанин пријатељ царев.

34. А послаци Ахитосела бијаше Јодеј син Венајин и Авјатар, а војвода царев бјеше Јоав.

ГЛАВА 28.

И Давид сабра у Јерусалим све поглаваре Израљеве, поглаваре племенске и поглаваре од редова који служаху цару, и тисућнике и стотинике, и који бијаху над свијем благом и стоком царевом, и синове своје и дворане и јунаке и све људе храбре.

2. И уставши цар Давид на ноге рече: чуће ме, браћо моја и народе мој! ја бијах наужио да сазидам дом гдје би почивао ковчег Господњи и да обу де подножје ногума Бога нашега, и приправих што треба за зидање.

3. Али ми Бог рече: не ћеш сазидати дома имену мојему, јер си ратник и крв си прољубао.

4. Али Господ Бог Израљев изабра ме из свега дома оца мојега да будем цар над Израљем до вијека; јер Јуду изабра за вођа, и из дома Јудина дом оца мојега; и између синова оца мојега би му воља да мене постави царем над свијем Израљем.

5. А тако између свијех синона мо-

јих (јер много синова даде ми Господу) изабра Соломуну сина мојега да седи на пријестолу царства Господњег над Израљем.

6. И рече ми: Соломун син твој сазидаше дом мој и тријемове моје; јер свега изабрах себи за сина, и ја ћу му бити отац.

7. И утврдићу царство његово до вијека, ако буде постојан да извршиће заповјести моје и законе моје као данас.

8. Сада дакле пред свијем Израљем, збором Господњим, и да чује Бог наш, кажемо вам: држите и тражите све заповјести Господа Бога својега, да бисте држали ову добру земљу и оставили је у напљедство синовима својим након себе до вијека.

9. А ти, Соломуне сине, знај Бога оца својега, и служи му цијелијем срцем и душом драговољно; јер сва срца испитује Господ и сваку помисао зна; ако га устржиш, наћи ћеш га; ако ли га оставиш, одбациће те за свагда.

10. Види сада да те је Господ изабрао да сазидаш дом за светињу; буди храбар и радан.

11. Тада предаде Давид Соломуну сину својему слику од тријема и од кућа ветовјех, и од ризница и од поста за заклонац очнићена,

12. И слику од свега што бјеше смијено за тријемове дома Господњег и саво за тријемове и за ризницу дома Божијег и за ризницу од светијех ствари,

13. И за редове свештеничке и Левитске и за сваки посао у служби у дому Господњем;

14. Злато под мјеру за судове златне за сваку службу, и сребро за све судове сребрне под мјеру, за све судове за сваку службу;

15. Под мјеру за свијетњаке златне и жинске златне, по тежини свакога свијетњака и жинка његовијех, и за свијетњаке сребрне по тежини свакога свијетњака и жинка његовијех, према потреби свакога свијетњака;

16. И злато под мјеру за столоне на којима ће стајати хљебови постављени, за сваки сто; и сребра за столоне сребрне;

17. И за виљушке и за котлиће и за злате злата чистота, и за златне чаше под мјеру, за сваку чашу, и за сребрне чаше сребра под мјеру за сваку;

18. И за олтар кадоина чистота златна под мјеру; и слику од кола златна под мјеру, који ће раширивши крила заклањати ковчег завјета Господњег.

19. То ми је све дошло писано руком Господњом да бих знао све како што треба урадити.

20. И тако рече Давид Соломуну сину својему: буди слободан и храбар, и радан, не бој се и не плаши се, јер ће Господ Бог, Бог мој, бити с тобом, не ће те оставити нити ће одступити од тебе, докле не свршиш сав посао за службу у дому Господњем.

21. А сво редови свештенички и Левитски за сваку службу у дому Божијем, и ипаш уза се за сваки посао људи драговољних и вјетних сваким послу, и поглаваре и сав народ за сваку заповјест твоју.

ГЛАВА 29.

По том рече цар Давид свему збору: једнога Соломуну сина мојега изабрао је Господ, мадао дјете, а ово је велик посао; јер не ће бити човјеку тај двор него Господу Богу.

2. Ја колико могах приправих за дом Бога својега злата за ствари златне, сребра за сребрне, мједи за мједене, гвозђа за гвоздене, и дрва за дрвене, камења онихова, и камења за укивање, и камења за нагит и за вез, и свакога драгога камења, и камења којима драгога камења, и камења мрамора изобила.

3. И још из љубави к дому Бога својега, што имам снога злата и сребра, осим свега што сам припремио за дом свети, дајем и то на дом Бога својега:

4. Три тисуће таланата злата Омир-снога, и седам тисућа таланата чистота сребра, да се обложе зидови домовиха.

5. Злато за златне ствари, а сребро за сребрне и за свако дјело руку умјетничких. А би ли јоште хо хтио драговољно што данас приложити Господу?

6. Тада драговољно приложише кнезови домова отачек и кнезови племена Израљевих и тисућници и сто-

тинци и кнезови над пословима царским.

7. И додаше за службу у дому Божијем злата пет тисућа таланата и десет тисућа златица, и сребра десет тисућа таланата, и мједи осамнаест тисућа таланата, и гвозђа сто тисућа таланата.

8. И камења у кога год бијаше сви додаше у ризницу дома Господњег у руке Јехила од синова Гирсоновијех.

9. И радоваше се народ што драговољно прилагашу, јер прилагашу цијелијем срцем Господу; и цар се Давид радоваше веома.

10. По том Давид благослови Господа пред свијем збором, и рече Давид: благословен си Госпode Боже Израљева она нашега од вијека до вијека.

11. Твоје је, Госпode, величанство и сила и слава и вјечност и част, и све што је на небу и на земљи; твоје је, Госпode, царство, и ти си узвишен сврх свега поглавар;

12. Богатство и слава од тебе је, и ти владаш свијем, и у твојој је руди узвишати и узвишени све.

13. Сада дакле, Боже наш, хвалимо те и славио име твоје славно.

14. Јер ко сам ја и шта је мој народ да бисмо могли оvolико припремити тебе драговољно? јер је од тебе све, и из твојих руку примивши дасмо ти.

15. Јер смо дошљаци пред тобом и гости као сви оци наши; дани су наши на земљи као сјен, и нема стајана.

16. Госпode Боже наш, све ово благо што ти приправисмо за грађење дома имену твојему светоме, из твоје је руке, и све је твоје.

17. Али знам, Боже мој, да ти испитијеш срца и што је право хоћен; ја припремим срцем драговољно принесох све ово, и с радошћу видјех народ твој који је овдје како ти драговољно приноси.

18. Госпode Боже Аврама, Исака и Израиља, отаца наших, сачувај до вијека ову вољу и помисао срдачну народа својега, и управљај срце њихово к себи.

19. И Соломуну сину мојему подати право да би држао заповјести твоје, свједочанства твоја и уредбе твоје,

и да би творио све и да би створио дворе овај, за који сам приправио.

20. По том рече Давид свему збору: благословите сада Господа Бога својега. И сав збор благослови Господа Бога оца својих, и савишши се поклонили се Господу и цару.

21. И принесоше Господу жртве, и принесоше Господу жртве палењене сјутрадан: тисућу волова, тисућу овнова, тисућу јагњача са палењима њиховијем, и других жртава много за сав народ.

22. И једоше и пише пред Господом онај дан веселели се веома. И поставише другом Соломуну сина Давидова царем, и помазаше га Господу за вођа а Садока за свештеника.

23. И тако сједо Соломун на пријесту Господња да царује мјесто Давида оца својега, и бијаше срећан, и слашаше га сав Израјљ.

24. И сви кнезови и јунаци и сви си-

нови цара Давида дадоше руке да ће бити поворни цару Соломуну.

25. И Господ узвиси веома Соломуну на пред свијем Израјљем и даде му славу царску какове ни један цар прије њега није имао у Израјљу.

26. Тако Давид син Јесејев царова над свијем Израјљем.

27. А времена за воје царова над Израјљем бијаше четрдесет година: у Хеврону царова седам година, а у Јерусалиму царова тридесет и три године.

28. И умрије у доброј старости, сит живота, богатства и славе; и зацари се Соломун син његов на његово мјесто.

29. А Ајела цара Давида прва и последња ено су записана у књизи Садука видиоца и у књизи Нагана пророка и у књизи Гада видиоца,

30. Са свијем царовањем његовијем и силом његовом и с временима која прођоше преко њега и Израјља и свијех царевина земљаника.

ДРУГА КЊИГА ДНЕВНИКА.

ГЛАВА 1.

И Соломун син Давидов утврди се у царству свом, и Господ Бог његов бреше с њим, и узвиси га веома.

2. И Соломун рече свему Израјљу, тисућницима и стотиницима и судјама, главарима кнезовима свата Израјља, с њим, на васину која бијаше у Гавону; јер ондаје бијаше шатор од савијетанка Божијег, који називни Мојсије саута Господњи у пустињи.

4. А ковчег Божиј бреше пренио Давид из Киријат-Јарима на мјесто које му спремил Давид; јер му разаше шатор у Јерусалиму.

5. И олтар једени који називни Веседело, син Урја сина Орова, бијаше ондаје пред шатором Господњим. И поцражи га Соломун и сав збор.

6. И принесе Соломун ондаје пред Господом на олтару мједеном, који бијаше пред шатором од саставка, принесе на њему тисућу жртава палењеница.

13. И врати се Соломун с висине која бијаше у Гавону испред шатора од саставка у Јерусалим, и пароваше над Израјљем.

14. И напуни Соломун кола и коњика, и имаше тисућу и четири стотине кола и дванаест тисућа коњика, које намести по градовима гдје му бијаху кола и кода себе у Јерусалиму.

15. И учини цар, те бијаше у Јерусалиму сребра и злата као камена, а кедровијех дрва као дивљих слована које расту по пољу, тако много.

16. И довођаху Соломуну коње из Мисира и снагојки трг, јер трговци цареви узимаху свакојаки трг за цијену.

17. И одлажаху, те договаху из Мисира кола по шест стотина *сикла* сребра, а коње по сто педесет, и тако сви цареви Хетејски и цареви Сирски преко њих добиваху.

ГЛАВА 2.

И научи Соломун да зида дом имену Господњему и дом царски себи.

2. И одбори Соломун седамдесет тисућа носилаца и осамдесет тисућа коња да се тешти у гори, и три тисуће и шест стотина настојника над њима.

3. И посла Соломун ка Хираму цару Тирском и поручи му: како си чинио Давиду оцу мојему и слао му дрва кедровијех да зида себи кућу гдје ће сједети, *учини тако и мени*.

4. Ево рад сам задати дом имену Господа Бога својега да му га посветим да се кади пред њим кадом мириснијем и да се постављају хљебови назда и да се приносе жртве палењене јутром и вечером, и у суботе и на младишне, што треба да бива у Израјљу до вијека.

5. А дом који ћу задати биће велик, јер је Бог наш вели од свијех богова.

6. А ко би могао њему сазидати дом када га небо и небеса над небесима не могу обухватити? и ко сам ја да му сазидам дом? него само да се кади пред њим.

7. Тако сада пошљи ми човјека вјешта, који умјеме радити од злата и од сребра и од мједи и од гвожђа и од скерлета и од црнца и од порфире, и настуже да ради народ.

који зна резати, *да ради* с умјетницима које имам код себе у Јудеји и у Јерусалиму, које је добавио Давид отац мој.

8. И пошљи ми дрва кедровијех и једовијех и алгумима с Ливана, јер знам да да слуге твоје умну сјећи дрва Ливанска; а ево слуге ће моје бити с твојим слугама.

9. Да ми приправе много дрва, јер дом што ћу задати биће велик и диван.

10. А ево, послаћу тебе који ће сјећи дрва, слугама твојим, даћу пшенице овршене двадесет тисућа кора, и двадесет тисућа кора јечма, и вина двадесет тисућа вата, и уља двадесет тисућа вата.

11. И одговори Хирам цар Тирски у књизи коју посла Соломуну: што Господ љуби свој народ, за то те постави царем над њим.

12. И говораше Хирам: благословен да је Господ Бог Израјљев, који је створио небо и земљу, паметна и разумна, који ће сазидати дом Господу и царски дом себи.

13. Шаљем ти дакле човјека вјешта и разумна, Хирама Авина, Данојијех, којему је отац био Тирај; он умјеме радити од злата и од сребра, од мједи, од гвожђа, од камена и од дрвета, од скерлета, од порфире и од танкога платна и од црнца, и резати свашта, и измислати свашта вјешто што му се да, *може ради* с твојим умјетницима и с умјетницима господара мојега Давида оца твојега.

15. Нека дакле пшеницу и јечам, уље и вино, што је рекао господар мој, пошље слугама својим.

16. А ми ћемо насјећи дрва на Ливану колико ти год треба, и слугићемо их одаде вози у Јерусалим.

17. Тада Соломун избори све иностранце који бијаху у земљи Израјљској последије бробојева кад их избори Давид отац његов, и нађе их се сто и шестдесет и три тисуће и шест стотина;

18. И одреди од њих седамдесет тисућа који ће носити, и осамдесет тисућа који ће тешати у планини, а три тисуће и шест стотина настојника да ради народ.